

Bielsko Biała 27.02.2008r.

SKO V 428/467/14/08

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 27.02.2008r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Władysława Ochodek
Członek : mgr Magdalena Szymańska-Słonec
Członek : mgr Jarosław Pająk

po rozpatrzeniu odwołania Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” z siedzibą ul. Bracka 16A 44-251 Rybnik oraz pana Piotra Kłóski działającego przez pełnomocnika adwokata Nikodema Pławeckiego z Kancelarii Adwokackiej z siedzibą w Pszczynie przy ul. Kościuszki 3 na decyzję Burmistrza Miasta Pszczyna z dnia 19.12.2007r. nr. OŚ 7624-15/06/07

w przedmiocie : umorzenia postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia p.n.: „Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej BT 24577 Pszczyna Piasek zlokalizowanej w Pszczynie przy ul. Myśliwskiej 9 na działce nr 287/16.

działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. Nr 79, poz. 856), art. 138 §2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr38 poz. 230 ze zm) art.46, 48 56 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr. 05.130.1087 z późn zm.)

- uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.12.2007r. nr. OŚ 7624-15/06/07 organ I instancji umorzył postępowanie wszczęte na wniosek OPERANDI sp. z.o.o. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej BT 24577 Pszczyna Piasek zlokalizowanej w Pszczynie przy ul. Myśliwskiej 9 na działce nr. 287/16.

Przyczyną umorzenia postępowania była zmiana rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Od powyższej decyzji odwołało się Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” oraz Pan Piotr Kłóska działający przez pełnomocnika adwokata Nikodema Pławeckiego podnosząc między innymi naruszenie przepisów ustawy prawo ochrony środowiska oraz przepisów procedury administracyjnej.

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje :

Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt. 1 ustawy prawo ochrony środowiska realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obowiązuje w odniesieniu do wszystkich przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko , w rozumieniu ustawy prawo ochrony środowiska, dla których inwestor wystąpił bądź ma zamiar wystąpić z wnioskiem o wydanie którejkolwiek decyzji wymienionych w art. 46 ust. 4 pkt. 2-9 ustawy prawo ochrony środowiska.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest przedsięwzięcie polegające na modernizacji stacji bazowej telefonii komórkowej .

Należy zauważyć, że planowana inwestycja do czasu zmiany rozporządzenia kwalifikowała się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Powyższe oznaczało , że w toku postępowania inwestycyjnego należało sporządzić raport oddziaływania na środowisko i po stosownych uzgodnieniach orzec w kwestii decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z akt sprawy wynika, że organ I instancji wszczął procedurę w sprawie oceny oddziaływania na środowisko powyższego przedsięwzięcia.

Dla niniejszej sprawy istotne jest, że z dniem 31.08.2007r. zmieniło się Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W związku z powyższą zmianą przedsięwzięcie polegające na modernizacji stacji bazowej telefonii komórkowej jest obecnie kwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko tylko w przypadkach wyliczonych enumeratywnie w § 2 ust. 1 pkt. 7 oraz w § 3 ust. 1 pkt. 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W obecnym stanie prawnym kwalifikacji przedsięwzięcia polegającego na budowie bądź modernizacji stacji telefonii komórkowej do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się na podstawie równoważnej mocy promieniowania izotropowo wyznaczonej dla każdej anteny przy czym istotna jest tu także odległość (mierzona od środka elektrycznego) od miejsc dostępnych dla ludności.

Z treści uzasadnienia decyzji wynika, że w obecnym stanie prawnym przedmiotowe przedsięwzięcie nie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 i § 3 omawianego rozporządzenia. Rozpatrując sprawę organ nie poczynił jednak w tym zakresie żadnych ustaleń we własnym zakresie opierając się w swoim rozstrzygnięciu jedynie na opinię dostarczoną przez inwestora, co jest niezgodne z art. 80 kpa. Stąd też zgodzić się należy w tym miejscu z argumentami zawartymi w odwołaniu iż organ winien dokonać własnych ustaleń w oparciu o ilość anten, ich moc, rozkład promieniowania i uwzględnienie pochylenia osi głównej wiązki promieniowania anten wyjaśnić w świetle przedmiotowej sprawy, że nie jest wymagane wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organ natomiast ograniczył się do przedstawienia samego przebiegu postępowania, co jest niezgodne z art. 107 § 1 § 3 kpa, a w swoim rozstrzygnięciu oparł się jedynie o materiały dostarczone przez inwestora.

Zawarte w decyzji rozstrzygnięcie powinno bowiem stanowić logiczną konsekwencję ustalonego w postępowaniu stanu faktycznego i jego oceny w świetle obowiązujących przepisów (w niniejszej sprawie w świetle znowelizowanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko).

Potwierdzeniem takiego stanowiska jest także wyrok, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21.01.2008r. nr. IV SA/Wa 2277/07, który w ocenie organu odwoławczego wyznacza linię orzeczniczą w kierunku sposobu stosowania § 2 ust. 1 pkt. 7 oraz w § 3 ust. 1 pkt. 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W wyroku tym stwierdzono : „ Organ winien więc ustalić dla każdej z anten, czy w określonej w rozporządzeniu odległości w przestrzeni oddziaływania wiązki promieniowania danej anteny znajdują się miejsca dostępne dla ludzi”.

Rozpatrując sprawę Kolegium nie podziela stanowiska organu I instancji, że zlecenie dodatkowej opinii (ekspertyzy) w sprawie byłoby nieuzasadnione. W ocenie Kolegium zlecenie wykonania takiej dodatkowej opinii byłoby jak

najbardziej wskazane ponieważ można domniemywać, że organ I instancji nie dysponuje merytoryczną wiedzą w tak specjalistycznym zakresie. Ponadto kodeks postępowania administracyjnego w art. 84 daje wprost organowi administracji taką możliwość stąd też argumenty organu odnośnie naruszenia dyscypliny finansów publicznych są chybione.

Rozpatrując sprawę Kolegium zauważa, że wprowadzie w obecnym stanie prawnym brak definicji „miejsc dostępnych dla ludności” to jednak Kolegium nie podziela poglądu zawartego w odwołaniu Stowarzyszenia, że miejsca dostępne dla ludności należy utożsamiać tylko z cywilistyczną definicją pojęcia „własność”. Jeżeli dane pojęcie nie posiada definicji w przepisach prawa materialnego to zgodnie z regułami wykładni należy odnieść się do powszechnego rozumienia tego stwierdzenia.

Stąd też w ocenie Kolegium „miejsca dostępne dla ludności” to miejsca, w których może znaleźć się człowiek w ramach zwykłego, codziennego korzystania z danego terenu (bez konieczności używania specjalnego sprzętu). Podkreślić bowiem należy, że nawet własność nieruchomości jest ograniczona przez jej społeczno-gospodarcze przeznaczenie, miarą którego jest funkcja jaką pełni dany grunt. Odwołanie się do społeczno-gospodarczego przeznaczenia gruntu wskazuje na pełną akceptację uprawnień właściciela związanych z funkcją gruntu , przy równoczesnym wykluczeniu jego uprawnień (często nierealnych) do korzystania z gruntu w nazbyt wysokiej i głębokiej przestrzeni , bez związku z właściwym przeznaczeniem gruntu.(komentarz do kodeksu cywilnego Edward Gniewek Zakamycze 2001).

Odnosząc się natomiast do uwag Stowarzyszenia co do zmiany sposobu wykorzystania terenu tut. Kolegium zauważa, że takie rozumowanie prowadzi do wniosku iż każda inwestycja zmieniająca sposób zagospodarowania terenu wymaga decyzji środowiskowej z czym nie można się zgodzić.

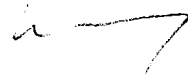
Postępowaniem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach objęte są bowiem **przedsięwzięcia mogące oddziaływać na środowisko**, a nie – „przedsięwzięcia”, jak twierdzi odwołująca się strona. Powyższe wynika z wykładni gramatycznej art. 46 ust. 1 i 2 oraz art. 51 ust. 1 ustawy prawo ochrony środowiska. Tak więc decyzji środowiskowej podlegać będą przedsięwzięcia wymienione enumeratywnie w przepisach omawianej ustawy i rozporządzenia lecz pod warunkiem, że będą to przedsięwzięcia mogące oddziaływać na środowisko.

Wobec powyższego ponieważ rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w znacznej części, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stronie służy skarga na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, o ile

naruszałyby prawo. Skargę wnosi się za pośrednictwem tut. Kolegium w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od daty otrzymania decyzji.

Przewodniczący :

Członek :

Członek :